

σία της αριστεράς, με ένα «επάγγελμα» που δεν έχει βέβαια κανένα πολιτικό συμφραζόμενο και το οποίο ασκούν κάποιοι για να νέμονται κονδύλια.

Η σύγχρονη, μεταμοντέρνα Αριστερά που έχει απομακρυνθεί προ πολλού από την παράδοση του ορθολογικού Μαρξισμού μετέτρεψε τον πρόσφυγα σε τοτέμ και ως τέτοιο, ως κάποιο είδους ιερό ξόανο, ως κάποια θαυματουργή εικόνα, τον περιφέρει σε κοινωνίες καταπονημένες από τις αλληπάλληλες κρίσεις και τη φτώχεια, χλευάζοντας, αντί να κατανοεί για να διασκεδάσει, τον ανθρώπινο φόβο απέναντι στον ξένο και τον άγνωστο και βέβαια αμαυρώνοντας και το έργο των ΜΚΟ που εργάζονται με αυταπάρνηση για να ανακουφίσουν κατατρεγμένους ανθρώπους.

Ποιος είναι κερδισμένος από όλο αυτό το παιχνίδι; Φυσικά, η Άκρα Δεξιά και οι όσοι ενστερνίζονται ξενοφοβικές απόψεις.

Τα άκρα, άλλωστε, αλληλοτροφοδοτούνται συστηματικά γιατί είναι η ύπαρξη του ενός που προϋποθέτει την ύπαρξη του άλλου.

Οι δημοκράτες Έλληνες οφείλουν να γυρίζουν την πλάτη και στους δύο. Οφείλουν να αναγνωρίζουν ότι το προσφυγικό είναι ένα πολιτικό πρόβλημα και ως σύγχρονο πολιτικό πρόβλημα απαιτεί πολιτικές λύσεις διακρατικού χαρακτήρα.

Εσκέπασμα της καρικατούρας ιερότητας την οποία οι δήθεν "προοδευτικοί" έχουν προσδώσει στις παρεμβάσεις τους, **κατάλοιπα (ενοχικά;) της αντιθρησκευτικής τους ταυτότητας**. Μετατρέπουν έτσι τα πάντα σε τελετουργία, με αποτέλεσμα να επικαλούνται μονάχα βολонταριστικές "λύσεις" του θυμικού.

Όταν συμβαίνουν είτε οδυνηρές καταστροφές είτε αργοί εκφυλισμοί, ποτέ δεν έλειψαν οι φωνές που προειδοποίησαν. Ιστορική πείρα έχει δείξει ότι πάντοτε ορισμένοι μίλησαν, δείχνοντας και τα σημάδια και τις εξηγήσεις.

Αλλά οι πολλοί δεν πρόσεξαν...

Άλλοι δεν παίρνουν είδηση τα προειδοποιητικά λόγια, εξαιτίας της κόπωσης από την πληθώρα των δημοσιευμάτων.

Άλλοι επειδή ενημερώνονται από ορισμένες πλευρές μόνο, επιλεκτικά.

Και άλλοι (αυτοί που κατ' εξοχήν έπρεπε να τά δουν), επειδή δεν μπορούν ή δεν θέλουν να έχουν καν πρόσβαση στην ανάγνωση...

Η κοινωνία οφείλει να βρει λύση και γι' αυτούς. Διότι όλοι θα πληρώσουν τις επιλογές τους. Ακόμη και εκείνοι που δεν γεννήθηκαν ακόμη.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ

ΤΟ ΤΡΕΜΜΑ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2022

www.agloukasippokr.gr ☎ 2132088417 (Email): pbklukas@yahoo.gr

Έτος 30^ο Φύλλον 302^ο

Για τὸ μῆνα **ΙΑΝΟΥΑΡΙΟ 2022** προγραμματίστηκαν:

1/1/2022	ΣΑΒ.	ΠΕΡΙΤΟΜΗ τοῦ Χριστοῦ - Βασιλείου τοῦ Μεγ.	Θεία Λειτουργία	7.30 π.μ.
2/1/2022	ΚΥΡ.	Πρὸ τῶν Φῶτων - Σιλβέστρου Πάπα Ρώμης	Θεία Λειτουργία	7.30 π.μ.
5/1/2022	ΤΕΤ.	Οσίας Συγκλητικῆς Ὁρθρος-Μεγ. Ὁρθρος-Θεία Λειτουργία	7 π.μ.	
6/1/2022	ΠΕΜ.	ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ	Θεία Λειτουργία	7.30 π.μ.
9/1/2022	ΚΥΡ.	Μετὰ τὰ Φῶτα - Πολυεύκτου μάρτυρος	Θεία Λειτουργία	7.30 π.μ.
16/1/2022	ΚΥΡ.	Νεομάρτυρος Νικολάου τοῦ Μυτιληναίου	Θεία Λειτουργία	7.30 π.μ.
17/1/2022	ΔΕΥΤ.	Ὁσ.Αντωνίου τοῦ Μεγ. - Νεομ.Γεωργίου ἐν Ἰωαννίνους	Θεία Λειτουργία	7 π.μ.
18/1/2022	ΤΡ.	Ἀθανασίου & Κυρρίλλου Πατρ. Ἀλεξανδρείας	Θεία Λειτουργία	7 π.μ.
23/1/2022	ΚΥΡ.	Ὁσίου Διονυσίου τοῦ ἐν Ὀλύμπῳ	Θεία Λειτουργία	7.30 π.μ.

23/1/2022	ΚΥΡ.	Ὁσίας Ξένης τῆς ἐν Ρώμῃ	Ἑσπερινός	5 μ.μ.
& τῶν δύο θεραπειῶν αὐτῆς				
24/1/2022	ΔΕΥΤ.	Μικρὴ πανήγυρις (Παρακλήσιου)	Θεία Λειτουργία	7 π.μ.
30/1/2021	ΚΥΡ.	Ἀγίων ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ	Θεία Λειτουργία	7.30 π.μ.

ΙΕΡΑ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ

Ἐξομολόγηση γίνεται: Μόνο ὅταν μετὰ ἀπὸ τηλεφωνικὴ συνεννόηση μὲ τὸν ἐφημέριο καθοριστῇ συγκεκριμένη μέρα καὶ ὥρα. τηλ. **6934603304**

«Σημείωση»

Συχνὰ στο παρεκκλήσι μας τελοῦνται αγρυπνίες, Θεία Λειτουργία, ακολουθίες, & ἄλλες ἐκδηλώσεις οἱ οποίες δεν περιλαμβάνονται στο μηνιαίον προγραμματισμὸς μας.
Ὅσοι ἐπιθυμεῖτε να ενημερώσετε γι αὐτὲς με SMS, παρακαλοῦμε ζητήστε το.

Ανθολόγιο προειδοποιήσεων

π. Βασίλειος Θερμός Ψυχίατρος παιδιῶν καὶ ἐφήβων. Δρ. Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Παν/μιου Ἀθηνῶν. Αναπληρωτὴς καθηγητὴς στὴν Ἀνωτάτῃ Ἐκκλησιαστικῇ Ἀκαδημίᾳ Ἀθηνῶν via Associated Press

Σήμερα δεν θα μιλήσω εγώ. Κάνω εξαίρεση για να παραχωρήσω το βήμα σε κάποια πρόσφατα κείμενα που θεώρησα σημαντικά και αξιοσημείωτα. Παραθέτω αποσπάσματά τους κατά χρονολογική σειρά δημοσίευσης.

-Του **Κώστα Κουτσουρέλη** στὴ **HuffPost**:

«Δυο ἔθνη πλέον κατοικοῦν στο εσωτερικὸ κάθε χώρας, χωρὶς τίποτε κοινὸ μεταξύ τους. Ἡ απορρύθμιση τῆς οικονομίας κατάργησε τὸ μεταπολεμει-

ισό κοινωνικό συμβόλαιο της συνάντησης και έβαλε στη θέση του ένα κάθετο

διχασμό: νικητές και ηττημένοι του νέου καθεστώτος.

Οι "νικητές" της παγκοσμιοποίησης δεν υποψιάζονται το μένος που

η αληστία και η έπαρση τους καλλιεργεί στις καρδιές των ηττημένων. Και

πειδή ενοσωπόθηκη δική τους δεν διαθέτουν, οπτε υπάσχει και τέχνη ή σκέ-

ψη ικανή για να τους την αφυπνίσει (που είναι οι Ντίκενς του καιρού μας);,

εκπλησσονται με τις εκπληξίες της βίας και των βανδαλισμών που συνοδεύουν

όλο και εντονότερα τις εκκασότες διαμαρτυρίες.

Η εργατικότητα, η εντιμότητα, η ομιόνοια και αλληλεγγύη, ο σεβα-

σμός στους θεσμούς ή στην αυθεντία των ειδημόνων, η καταλλαγή και η αυ-

ροσυγκράτηση δεν είναι φιλελεύθερες αρχές. Είναι γεννήματα των προεωτε-
ρικών κοινωνιών, ριζώνουν σε άλλες εποχές, στον ανθρωπισμό της Αρχαιο-
τητας, στις διδαχές του Χριστιανισμού, σε κοινοτιστικές και πατριδοκεντρικές

σταθμώσεις, στους πολιτισμούς της ενδομίας και της αναγκής.

Ο άκρατος ατομοκεντρισμός δεν είναι συμβατός με αυτές τις αξί-

ες. Λυοσηματικά τις υπονομεύει. Τις απ-αξιώνει. Και μαζί τους πριονίζει το

ικαδι πάλω στο οποίο καθόμαστε: την καρ' αρχήν νομιμοφοροσύνη των εκά-

στοτε αφοχισμένων προς τους εκκασότες άρχοντες, την καρ' αρχήν συμβόρφωση

της εκκασότες μειοψηφίας στις βουλές της εκκασότες πλειοψηφίας.

Το τυχαίο αθροισμα των καταναλωτών και δικαιοματοχών που

είναι οι σημερινές δυτικές χώρες, δεν συνιστά κοινωνία. Δεν έχει κέντρο ή

γενικά αποδεκτό προσανατολισμό, κοινή πίστη ή αναφορές. Είναι ένα σκορ-

ποχώρι που ερωτοτροπεί ανοιχτά με τον εμψύλο».

Ενγλωττη περιγραφή της αποθεμελίωσης του πολιτισμού μας.

-Στη συνέχεια του Νίκου Βατόπουλου, στην Καθημερινή

«Ενα από τα χαρακτηριστικά της ελληνικής κοινωνίας είναι η πρόσ-

ληψη της αναστασης ως πράξης ηρωικής και εντέλει ως πράξης αυτοπειρι-

βαίωσης, ακόμη και αν — όπως στην περίπτωση της πανδημίας — η άφηνη

στον εμβολιασμό ισοβά με την έκθεση του θανάτου σε κίνδυνο.

Η απαξίωση της αυθεντίας είναι βαθιά ριζωμένη στην κοινωνία και

φέρει όλα εκείνα τα προνεωτερικά χαρακτηριστικά της αμφισβήτησης ενοσίων

όπως είναι το δημόσιο συμφέρον και η κοινωνική αλληλεγγύη. Αυτές οι παρκ-

μετροί, πωλώνες του νεωτέρου κράτους, συνδέονται με τον αυτοπροσδιορι-

σμό του ατόμου ως κοινωνικού όντος που δρα μέσα σε ένα συνεταγμένο

πλαισιο έλευθεριών, υποχρεώσεων, ανταποδοτικότητας, αλληλεγγύης και εν-

χορδίας. Όλο αυτό το πλαίσιο δεν είναι δεδομένο ως αξία, ή' αυτό υπάφ-

χουν ακόμη και πολιτικές δύναμεις που συνεδριάζουν υπνομαδών την παρκακ-

ταθική του νεωτέρου ανθρώπου, που, πλέον, βάλλεται σε ένα καθεστώς α-

διδάειπτης πεσοδότηας, καχυποψίας και σχετικοποίησης.

Η άφηνση στον εμβολιασμό σχετίζεται επίσης με την αμφισβήτηση της

κρατικής οντότητας και εντέλει με την αδυναμία κατανοήσης του πρόσφ-

τον οποίον οι ιεραρχήσεις κινούν τις κοινωνίες. Μέσα σε αυτό το πεσοδ-

αφώμα, ο αφηνής επιλέγει να περιθωριοποιηθεί, ακόμη και να στιγματιστεί ή

να αυτοθιματοποιηθεί, προκειμένου να αποφύγει τον συντονισμό με τη συντε-

ταγμένη κοινωνία. Είναι ζήτημα ψυχικών διεργασιών».

Αιτη και περιεκτική έκθεση της διαστοφικής σχέσης του λούθους

με το νόμο και την εξουσία. Μέχρι τώρα το κόστος ήταν η ανομία και η

φτώχεια. Τώρα αφίσταμε να την πληρωθούμε και με ανθρώπινες ζώες.

-Και τέλος, της Βίβλιαν Εθνιοπούνλου, στο Liberal:

«Πολοί, κυρίως η Αριστερά, έχει απογυμνώσει το προσφυνικό-

μεταναστευτικό από τον πολιτικό του χαρακτήρα και το έχει μετατρέψει σε

ταυτοτικό ζήτημα με αποτέλεσμα να μην παράγει για το θέμα πολιτικές θέσεις

και ποσοδείς, μόνο να το καταναλώνει και μάλιστα τελετουργικά σε περφόρ-

μάνες που ο πρωταγωνιστής δεν είναι ο μετανάστης ή ο πρόσφυνος αλλά κί-

ποιος μαινόμενος Αριστοδός.

...Μία στή που έχει ως αποτέλεσμα να δημιουργεί στους πολίτες α-

πέχθεια για το προσφυνικό ζήτημα το οποίο το οποίο το έχει ουνοποιήσει με την υποκρισι-